

PRZETWÓRSTWO PRZEMYSŁOWE – UWAGI METODYCZNE

1. Badanie koniunktury w przemyśle metodą testu koniunktury wprowadzone zostało w GUS w czerwcu 1992 r. Próba obejmuje 3500 podmiotów przemysłowych zaklasyfikowanych według PKD do sekcji C. Próba obejmuje 3500 podmiotów przemysłowych zaklasyfikowanych według PKD 2007 do sekcji C. W związku z wprowadzeniem PKD 2007 dokonano przeliczeń szeregów czasowych od stycznia 2000 roku. Badanie prowadzone jest na podstawie ankiety miesięcznej i kwartalnej (dane zbierane i prezentowane w styczniu, kwietniu, lipcu i październiku).

2. Wyniki badania prezentowane są według:

- klas wielkości: 10-49 osób pracujących, 50-249 osób pracujących, 250 i więcej osób pracujących,
- działów PKD 2007,
- głównych grup produkcji przemysłowej (MIGs) – podział na dobra konsumpcyjne, inwestycyjne i zaopatrzeniowe; z dóbr konsumpcyjnych wyodrębnia się dobra trwałego użytku oraz nietrwałego użytku, a z tych ostatnich – żywność i napoje,
- województw (dane zbierane są od początku 2011 roku).

Dane według działów PKD 2007 oraz województw opracowano metodą przedsiębiorstw.

3. Ankiety zawierają pytania o podstawowe cechy koniunktury w przemyśle: ogólną sytuację gospodarczą przedsiębiorstwa, portfel zamówień, produkcję, zapasy, sytuację finansową, zatrudnienie, ceny, moce produkcyjne, zagwarantowany okres produkcji, bariery działalności, pozycję wobec konkurencji.
4. Ankiety zawierają pytania diagnostyczne (odnoszące się do bieżącego miesiąca lub ostatnich trzech miesięcy) i prognostyczne (obejmujące najbliższe trzy miesiące).
5. Na podstawie zebranych odpowiedzi obliczane są wskaźniki ważone przychodami ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów w cenach bieżących w przetwórstwie przemysłowym. Wskaźniki te przyjmują wartości z przedziału od -100 do +100. Dodatnia wartość wskaźnika oznacza dobrą koniunkturę, zaś ujemna – koniunkturę złą. Wzrost (spadek) wskaźnika oznacza poprawę (pogorszenie) koniunktury z punktu widzenia badanych przedsiębiorstw.
6. Miesięczne wskaźniki koniunktury dotyczące pytań: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 obliczane są jako salda (różnice) między procentem podmiotów wybierających wariant pierwszy odpowiedzi (korzystny z punktu widzenia podmiotu) i wariant trzeci (niekorzystny). Wskaźniki dotyczące pytań 8, 10 i 11 obliczane są jako salda (różnice) między procentem podmiotów wskazujących na wariant trzeci i wariant pierwszy odpowiedzi.

7. Wskaźnik ogólnego klimatu koniunktury gospodarczej jest wskaźnikiem złożonym. Obliczany jest jako średnia arytmetyczna sald odpowiedzi na pytania z ankiety miesięcznej dotyczące bieżącej (pyt. 2) i przewidywanej (pyt. 12) sytuacji gospodarczej przedsiębiorstwa. Gdy wskaźnik jest większy od zera odnotowywany jest "dobry" klimat koniunktury. W przeciwnym wypadku klimat jest oceniany jako "zły".
8. Kwartalne wskaźniki koniunktury dotyczące pytań: 19, 24, 25 i 26 obliczane są jako saldo (różnica) między procentem podmiotów wybierających wariant pierwszy odpowiedzi (korzystny z punktu widzenia podmiotu) i wariant trzeci (niekorzystny). Wskaźnik dla pytania 20 jest liczony w formie salda z trzech wariantów odpowiedzi jako średnia arytmetyczna procentu podmiotów wskazujących warianty pierwszy i drugi odpowiedzi (sytuacja korzystna dla podmiotu) minus procent podmiotów wybierających wariant trzeci odpowiedzi (sytuacja niekorzystna). Wskaźniki dla pytań 21 i 22 typu "ilościowego" są liczone metodą średniej arytmetycznej z wszystkich odpowiedzi na to pytanie; w przypadku pytania 21 – procent wykorzystania mocy produkcyjnych, a w przypadku pytania 22 – średnia ilość miesięcy zagwarantowanego okresu produkcji. Wskaźniki dla pytania 23 obliczane są oddzielnie dla każdego wariantu odpowiedzi jako procentowy udział podmiotów wybierających dany wariant odpowiedzi w liczbie wszystkich respondentów wskazujących poszczególne bariery.
9. Zbiory danych archiwalnych (miesięcznych i kwartalnych) według PKD 2004 zawierają szeregi czasowe do grudnia 2008 roku.